

Grazas, Víctor Tentaremos seguir o teu ronsel

A nova do falecemento do noso compañeiro Víctor Domínguez Antas o pasado día 28 de decembro, oxalá fora unha inocentada de mal gusto, pero non foi así. Aos que sabiamos do seu estado de saúde, que se deteriorara enormemente por mor dunha pneumonía, non nos colleu de sorpresa, pero contabamos que saíra adiante, como saíra nos últimos anos, antes de que aparecera o COVID e nos deixara a todos quilla arriba, agardando rescate.

A lei da vida leva endosada un capítulo que é a morte, todos o sabemos, pero non é doado aceptar que se nos vaian algúns compañeiros tan cedo, como é o caso de Víctor, a quen aínda lle quedaba moito, unha chea, por navegar connosco. Como el, outros compañeiros e compañeiras que nos deixaron

nos últimos tempos fainos pensar que nos estamos facendo maiores. E así é. Xa pasaron moitos anos da súa chegada á Federación, daquela aínda marítima, no equipo dos Galos, e dende esa navegamos xuntos nunha chea de mares, nunha chea de eventos, coma no festival de Brest, en Xixón, en moitas edicións do Encontro ("galego", como lle chaman en Bueu), xuntanzas, xornadas de iniciación, e sobre todo nos Encontros de Bueu, onde sempre estaba presente. Foron moitas, e xa quedan na memoria.

Festival do Mar en Brest

Como é ben sabido, Víctor pasou moitos anos da súa vida pelexando por defender o patrimonio marítimo galego, de Bueu, da súa Pescadoira natal; reclamando un estado natural para a súa praia; o mantemento e protección do estaleiro de Purro, na

Banda do Río; e sobre todo, metendo as mans na madeira para restaurar, construír e manter embarcacións tradicionais como a traíñeira, botes polbeiros e xeiteiros, e mais A Roiba. Todas pezas únicas. Desta última dorna comezouse a construción dunha réplica, e a bo seguro que Víctor estará presente na mente de todos na súa botadura. Tamén únicas son a chea de maquetas, que con moita paciencia Víctor armaba na "cetárea de Petís", sobre todo logo da súa xubilación, e que engalanan as exposicións que habitualmente se fan na vila sobre o patrimonio marítimo.

Queremos con estas liñas, recoñecerlle a Víctor, a súa dedicación en prol do patrimonio marítimo, da súa preservación e máis da súa difusión social, e estamos convencidos de que se necesitan máis persoas coma el para seguir na loita, para que este movemento en prol da cultura galega siga navegando con rumbo firme.

Vaia tamén unha forte aperta para toda a súa familia, así coma para as compañeiras e compañeiros dos Galos, de parte de todo o colectivo de Culturmar, do que Víctor sempre formará parte.

Anxo Telmo / Culturmar